

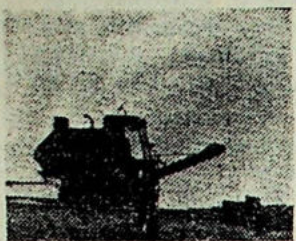
KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Spaudos centras

„DERLIUS-81“

praneša:

Vienur darbą spartina, kitur — kertėje riogso

Pirmadienį apsilankėme kolūkyje, kuriame visi šiaudai dorojami vieninteliu, reikalingu būdu: presuojami į rulonus. Kiekvienas toks rulonas didumu maždaug prilygsta pusei pieno vežio kėbulo, rankomis paridenamas, tik jokių būdų nepakeliamas. Šių rulonų eilės išrikiuojamos ražienose, jie kraunami į tralus, vežami į daržines arba tiesiog lauke sukraunami į stirtas.

Keturi mechanizatoriai, vairuojantys traktorių su ruloniniais presais, vos ne vos spėja presuoti visus šiaudus, kuriuos laukuose paskleidžia dešimt kombainų. Anot kolūkio pirmininko, presavimo technika čia dar mažoka: būtų puikiau įsigyti dar du tokius pat PRP-1,6 markės mechanizmus.

— O jums neteko girdėti, — klausia pirmininkas vieno iš šio straipsnio autorių, — gal kurie ūkiai šių presų ne naudoja, laiko užkonservavę? Mes tučiuojau juos perpirktume.

Mes neskubėjome atsakyti į pirmininko klausimą. Reikalingas tas, kad šis Byčių kolūkis, vadovaujamas naujos technikos entuziasto Broniaus Valuntos, yra kaimyniniame Kupiškio rajone. Pripažinome, jog Anykščių rajono ūkiuose tokių presų esama, betgi vadovaujama ūkiams naują techniką vertinantys žmonės, pasiryžę be ilgų kalbų našuosius presus paleisti į darbą, o ne parduoti. Štai tik norėtume susipažinti su jų eksploatavimo patyrimu.

Mums besišnekučiuojant, pirmininkas pristabdo vieno tokio preso vairuotoją Pet-

rą Bolną. Idomu išgirsti paties mechanizatoriaus nuomonę apie jam patikėtą techniką, tuo labiau, kad savo rankomis P. Bolna yra ruošęs darbiui ir valdęs visokių kitokių markių presus.

— Daug vargo turėjau, kol presą sureguliuavau ir išmokau normaliai dirbti, — pasakoja mechanizatorius. — Gal mėnesį sukau galvą, kodėl jis ožiuojasi, lyginau jo dalis su draugu vairuojamų presų dalimis. Pagaliau supratau — manojų preso spyruoklė kiek ilgoka. Patrukinau — ir jis iš karto pradėjo sklandžiau vynioti rulonus.

Ne naujiena, kad iš gamyklų gautą techniką mūsų mechanizatoriai turi savo rankomis galutinai „nušlifuoti“, įveikti jos kaprizus. Taip atsitinka ne vien su presais. Juk ir naują kombainą reguliuojant, įvaldant, patyrusiam mechanizatoriui tenka sugaišti ne vieną dieną. Tačiau dėl šių rūpesčių niekas neatsisako įjauti javus kombainais.

Anot B. Valuntos, naują techniką reikia patikėti tik pačiam sumaniausiam, nagingiausiam mechanizatoriui, dideliu naujovių mėgėju. Tik tada šios naujovės nesukompromituosime. Byčių kolūkyje presus valdo, greta P. Bolnos, patyręs mechanizatorius Vytautas Vežys, Vytautas Smičius, Algis Masilionis. Jų iniciatyva pasėkė kitu to paties rajono ūkių žmonės: dabar ruloniniai presai sėkmingai naudojami Skodinio tarybinio ūkyje, „Sviesos“, Zaidelių kolūkiuose.

Kaip organizuotas Byčių-

se šiaudų dorojimo grandies darbas? Visi keturi presuotojai trūšia viename lauke. Greiferiniais PF-0,5 krautuvais rulonai kraunami į tralus ir vežami į daržinę. Čia jie į presus sukraunami tokiu pat krautuviu. Rulonų krovimui įprastinis PF-0,5 kaušas kiek perdirbamas (kaip tai daroma, remonto tarnybos žmonėms lengviausia išsiaiškinti vietoje). Galima įsigyti ir primontuoti pramonės gamintą rulonų krovimui skirtą grėbtuvą. Kad lauke užtektų darbo vienam krautuviui, turi dirbti ne mažiau kaip trys presai. Taigi, tik vieną PRP-1,6 presą įsigijus, ūkyje krautuviu našiai panaudoti neįmanoma.

Nepasiteisino kai kurių mūsų rajono ūkių specialistų būstavinimas, jog, esant PF-0,5 tipo krautuviu daržinėje rulonų sukravimui neįmanoma. Byčių kolūkio mechanizatorius Jonas Kavolūnas krovė juos vos ne iki pat slogos.

Laukuose į stirtas rulonai kraunami KUN-10 tipo krautuvais.

Kai pradalgės perlyja tiekus, presai nesustabdomi, o rulonai vežami į silosą frangseja. Anot kolūkio pirmininko, pasitelkus į pagalbą silosą slegiantį buldozerį, jie nesunkiai išardomi, ir šiaudai surašomi su žole.

Kolūkio agronomė Bronė Valuntienė presų darbą patenkina: rulonus nuvežus, lieka svarios ražienos. Patenkintas ir vyr. inžinierius Kazimieras Peseckas: visi šiaudų dorojimo darbai kompleksiskai mechanizuoti. Gal but, į rulonus suvynioti

Anykščiai

1981 m.

rugpjūčio

13 d.

Ketvirtadienis

Nr. 95 (4288)

mmmm

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Gairelė atrado šeimininką

Pirmadienio pavakary „Nevežio“ kolūkio kombainininkai, trumpam pristabde „laukų laivus“, nuširdžiai pasveikino savo darbo draugą Juozą Cenį, kuriam į javų lauką atvykę rajono Žemės ūkio valdybos viršininko pavaduotojas P. Marciukas ir Žemės ūkio darbuotojų profesijos Anykščių rajono komiteto pirmininkas J. Krenauskas iškilmingai įteikė geriausio praėjusios savaitės rajono kombainininko gairę. Anykščių kombainininkų lyderį taip pat pasveikino kolūkio vadovas J. Karvelis, ūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius V. Vaišvila, pirmūnui buvo įteikta gėlių, penkiasdešimties rublių piniginių premija.

Su profesijos draugais pri-

slėdamas šių metų pjūties socialistinio lenktyniavimo užduotį, Juozas Cenys įsipaigojo prikultti 300 tonų grūdų, per dieną vidutiniškai nukirsti iki 6 sąlyginių hektarų javų. Duotą žodį veteranas garbingai įteikė rugpjūčio 10 dienos žinomis jis savo sąskaitoje jau turėjo prikūlus daugiau kaip 230 tonų grūdų, o įsipareigojimą pamainos išdirbį viršijo net dvigubai — 12,6 sut. ha. Gražus pirmūno pasvydis skatina spartinti javų pjūtį tempus ir kitus „Nevežio“ kolūkio kombainininkus, kurių bendrų pastangų dėka dar šios savaitės pradžioje jau buvo sudorota 64 proc. visų grūdinių kultūrų.

L. Vakarė

Talkininkų pagalba pačiu laiku

Siekiant kuo sparčiau sudoroti vienuoliktą penkmetio pirmųjų metų derlių, rajono žemdirbiams nemažai pagelbsti miesto gamybiniai kolektyvai, rajono įstaigų ir organizacijų dirbantieji.

— Didelį aciu sakome mūsų ūkio šefams — rajono LDT vykdomojo komiteto darbuotojams, kurie vien jau šiais metais ūkyje atidirbo daugiau kaip 200 darbo dienų. Talkininkų parama labai pravertė žolinių pašarų ruošos darbuose. Dabar miestiečiai padeda tvarkyti šiaudus, — džiaugėsi „Aušros“ kolūkio valdybos pirmininkas Vitalijus Kalenda.

Sį trečiądienį ir ketvirtądienį pagalbininkai iš rajono

vykdomojo komiteto vėl lėdžia „Aušros“ kolūkyje, nuširdžiai dirbujasi šiaudų dorotojų grandyje. Šeštadienį ir sekmadienį savo ruožtu aušriečiams į talką pažadėjo atvykti Anykščių statybos ir remonto valdybos dirbantieji, nes gamybininkus ir žemdirbius riša ilgametės draugystės saitai. Neretai ūkio talkininkų gretose galima išvysti ir SRV viršininką M. Urboną. Beje, praėjusį šeštadienį devyniolikos anykščių statybininkų būrys taip pat darbavosi „Aušroje“: pagalbininkų pastangų dėka iš laukų buvo parvežta 27 tonos šiaudų.

K. Litvinas

Veteranas rodo pavyzdį

— Nuo pačios pirmos javų pjūtės dienos mūsų ūkio kombainininkams sektinga gražaus ir našaus darbo pavyzdį rodo mūšies veteranas Vytautas Strunevičius. Šios savaitės pradžioje jis antrą kartą buvo pripažintas socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju Per dieną darbštu-

lis vidutiniškai prikulia apie 20 tonų grūdų. Šiomis dienomis jo „laukų laivą“ paženklinas jau trečioji žvaigždė. — redakciją informavo Staskūniškio tarybinio ūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius vietos spaudos grupės „Derlius-81“ vadovas Julius Sereika.

Lig šiol pjūtyje antruoju žengęs Jonas Zukauskas pagal paskutiniuosius darbo savaitės rodiklius turėjo tenkintis trečiaja vieta, o jo vietą užėmė kombainininkas Antanas Pauliukonis. Gerai sekasi ir jaunajam javakirčiui Kaziui Balamutui, kuris kaip lygus su lygiais varžosi su kur kas didesnę darbo patirtį sukaupusiais vyresniais

siais darbo draugais. Visus 1225 hektarus grūdinių kultūrų staskūniškiečiai kupini ryžto sudoroti kuo sparčiau ir su mažiausiais derliaus nuostoliais. Tam siekti įgyvendinti žemdirbiams daug padeda veiksmingas javakirčių pastangos ir kūrybiškos iniciatyvos mobilizuojantis socialistinis lenktyniavimas.

K. Vilimas

Spaudos centras „Derlius-81“ praneša, kad Javapiūtėje: pirmauja

Ūkio pavadinimas	Nuimta javų proc. iki VIII 11 dienos	Vadovas	Pirminės partinės organizacijos sekretorius	Vyr. agronomas	Vyr. inžinierius-mechanikas
Sodininkystė t. ūkis „Nevežis“ Svėdasai	74 72 66	Z. Nazarovas J. Karvelis V. Kovas	R. Lesnikauskienė V. Vaišvila J. Samuolis	J. Filipavičius B. Vilckickas K. Ropius	R. Pakėnas A. Vidzikauskas K. Cerškus
atsilieka					
Skiejonys „Ateitis“ M. Melnikaitis	28 35 37	J. Augustinas A. Balaišis D. Krikštaponis	P. Stankelis J. Vaitkūnienė A. Bilinskas	Z. Teresevičius A. Skapas M. Mackevičius	B. Sadūnas A. Mackevičius A. Eimontas

TSRS LŪPP apdovanojimai

Už praėjusių metų laimėjimus TSRS LŪPP vyriausiasis komitetas garbės diplomais ir autobusais KAVZ-685 arba spalvotais televizoriais apdovanojo Joniškio rajono Bariūnų kolūkį, Kapsuko rajono „Zelsvelės“ kolūkio Zelsvos fermą, Kėdainių rajono „Rytų aušros“ kolūkį, Kupiškio rajono Byčių kolūkio paršelių auginimo fermą. Garbės diplomai ir automašinos „Moskvic-412“ paskirti Biržų rajono Kraštų tarybinio ūkio gyvulių šėrėjai B. Sabalienei, Kauno rajono žemės ūkio akademijos mokomojo ūkio Karikiškių fermos melžėjai J. Zemaitienei, Kėdainių rajono „Tiesos“ kolūkio kiaulių šėrėjai S. Zilienei ir Telšių rajono Anulėnų paukštinkystės tarybinio ūkio paukštinkininkai A. Jankauskienei. Daug ūkių, jų padalinių, dešimtys pirmųjų apdovanota parodos pirmojo, antrojo ir trečiojo laipsnio diplomais, medaliais bei vertingomis dovanomis. (ELTA)

TEISĖ Į BUTĄ IPAREIGOJA

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXVI-sis suvažiavimas nubrėžė tolesnę liaudies materialinės ir dvasinės gerovės kėlimo programą, visokeriopą darbo žmonių buities bei darbo sąlygų gerinimą, numatė konkrečias priemones šiems tikslams įgyvendinti. Kaip žinome, neseniai respublikinėje spaudoje buvo paskelbti nauji butų įstatymo pagrindai, kurie įsigalios nuo 1982 metų sausio mėn. 1 dienos. Šis dokumentas dar kartą įrodo partijos ir tarybinės vyriausybės nuolatinį rūpinimąsi darbo žmonėmis, jų gyvenimo ir buities sąlygomis.

Butų statybos tempais Tarybų Sąjunga pasaulyje užima pirmąją vietą. Kasmet mūsų šalyje įkurtas švenčia 10–11 milijonų žmonių. Mūsų miestas nepramoninis, tačiau gyvenamųjų namų nemažai statoma.

Butų fondas — didžiulis mūsų liaudies turtas. Anykščių rajono vietinių Tarybų butų fondui pagal 1981 m. sausio mėn. 1 d. duomenis priklauso 50.240 kvadratiniai metrų bendro naudojimo, 34.664 kvadratiniai metrų gyvenamojo ploto. Vietinėms Taryboms priklausančio 60,2 proc. gyvenamojo ploto yra aprūpinta vandeniu, kanalizacija, 54,7 proc. — centriniu šildymu, 59,9 proc. — vėdinimu ir dušais, 73,3 proc. — dujomis ir 52 proc. — karštu vandeniu. Gerinant anykštėnų gyvenimo sąlygas, šiais metais Anykščių namų valdyba gyvenamojo fondo eksploatacijai panaudos 31,1 tūkst. rublių. Kapitališkai atremontuoti gyvenamieji namai Anykščių miesto Mechaniзаторių g-vės Nr. 8 ir Kavarsko mieste Biliūno g-vės Nr. 8.

Tačiau butų problema dar toli gražu neišspręsta. Todėl labai svarbu gerai prižiūrėti gyvenamuosius namus, laiku ir kokybiškai juos remontuoti.

Daugelis gyventojų, gyvenančių komunaliniuose namuose, rūpinasi jiems priklausančiais butais, laiku remontuoja juos. Pavyzdžiui, tvarko aplinką, įrengia gėlynus. Geru žodžiu reikia paminėti J. Biliūno g-vės Nr. 30, 33, Anykštos g-vės Nr. 25 namų gyventojus. Darbščios rankos daug gali, tačiau netrūksta ir tokių, kurios griaua žinią, kad bendrojo naudojimo objektus: duris, laiptines, langus, anšvietimą turi tvarkyti namų valdyba. Šiam tikslui išleidžiama ir nemaža lėša. Tačiau dar nereikėtų pamiršti, kad bendrojo naudojimo objektus: duris, laiptines, langus, anšvietimą turi tvarkyti namų valdyba. Šiam tikslui išleidžiama ir nemaža lėša. Tačiau dar nereikėtų pamiršti, kad bendrojo naudojimo objektus: duris, laiptines, langus, anšvietimą turi tvarkyti namų valdyba. Šiam tikslui išleidžiama ir nemaža lėša.

mės namu, kuriame gyvename. Reikėtų bei patikrinimų metu apsilankius komunaliniuose namuose, tenka rasti įvairių negerovių. Stai, užsukus į Anykščių miesto Sportininkų g-vės namą Nr. 15, įsitikini, kad nuomininkas H. Urbanavičius savo butą pavertė grėblių dirbtuve. Kambaryje kala, obliuoja, gręžia. Kaip žinia, butas yra patalpa, kurioje žmogus gyvena. Įsirengti bute įvairias dirbtuves negalima. Dar blogiau, kai nuomininkai savo buto ne tik neremontuoja, bet pavertė jį landyne girtuokliams bei apsileidėliams. Atseit, mano butas — ką noriu, tą darau.

Stai niekur nedirbanti V. Urbanavičienė, kuri gyvena komunaliniame name Sportininkų g-vės Nr. 17, įsikilusi už elektrą 31,28 rub., vis nerasdavo laiko užmokėti. Kad nereikėtų mokėti už elektrą, V. Urbanavičienė sugalvojo sudaužyti elektros skaitiklį, sunaikino abonentinę knygėlę. Siame bute nuolatos girtuokliaujama. Blogu savo elgesiu bei gyvenimo būdu sudaro nepakenčiamas sąlygas kitiems šio namo gyventojams. Panašūs vaizdas Sagalovo g-vės Nr. 12-3. Siame bute gyvena taip pat niekur nedirbantis Sarūnas Antanas Kadžys. Atrodo, taip pat seniai nematė tvarkos J. Biliūno g-vės Nr. 8-37. Čia gyvena veltinių vėlimo fabriko „Spartakas“ darbininkas V. Ražinskas. Gyventojai nežino, ar kada atliko buto remontą, nors jis labai reikalingas, o apie švarą ir tvarką nėra ko nė kalbėti.

Noris priminti visiems komunalinių namų gyventojams, jog naujuose butų įstatymo pagrinduose, 38 str. sakoma: „Jeigu nuomininkas, jo šeimos nariai ar kiti kartu su juo gyvenantys asmenys sistemingai ardo ar gadiną gyvenamąją patalpą arba ją naudoja ne pagal paskirtį, arba dėl socialistinio bendrojo gyvenimo taisyklių pažeidinėjimo daro negalima kitiems gyventi su jais viename bute arba viename name, o įspėjamosios ir visuomeninio poveikio priemonės nedavė rezultatų, nuomotojo arba kitų suinteresuotų asmenų reikalavimu kaltininkai išskeldinami nesuteikiant kitos gyvenamosios patalpos“. Manorę, kad apie tai reikėtų daug kam pagalvoti.

Keleta žodžių tektų pridurti dėl aplinkos tvarkymo. Jei Namų valdyba pagal galimybes stengiasi kovoti su piktžolėmis, nuplaunama suželsusią žolę prie komunalinių namų, tai to negalime pasakyti apie namus, priklausančius įvairioms įmonėms bei žinyboms. Tai liečia Statybinių medžiagų kombinatui priklausančią namą P. Cvirkos

g-vėje Nr. 3. Tarpkolūkiniai statybos organizacijai priklausančių bendrųjų Turgaus g-vėje Nr. 6 ir keletą kitų. Čia bujoja piktžolės, neprisirušama nuplauti peraugusią žolę. Statybinių medžiagų kombinato bendrąbutis neturi jokios vaikų žaidimo aikštelės. Statybinių darbo brokas neleidžia prieiti prie namo: kieme telkšo vanduo, purvas, nes nėra reikiamo nuolydžio. Ramybės gatvės namo Nr. 1 pirmą ir antrą laiptines po lietaus visada semiamos vandens, nes nuo gatvės yra nuolydis į laiptinę, iš čia vanduo bėga į rūsius. Tarp namų, esančių Statybinių ir Ramybės gatvėse, įrengtos futbolo ir krepšinio aikštelės, bet jomis vaikai ir paaugliai nesinaudoja, nes jos yra padengtos aštraus šlako danga. Visi žaidimai vyksta žaliuosiose vejose. Vienintelis mieste gerai sutvarkytas žinybinis kiemas yra prie namo, esančio Medžio-tų gatvėje ir priklausančio susivienijimui „Anykščių vėnas“. Čia malonu pačiam pažūrėti ir negėda kitiems parodyti. J. Biliūno gatvės namo Nr. 10 II-oje ir III-oje laiptinių rūsuose bendro naudojimo plote daug įvairaus laužo, atliekų. Vietoj to, kad kiekvieną dieną atvažiuojant šiukšlių surinkimo mašinai, atliekos būtų išvežamos į sąvartyną, jos kaupiamos rūsiuose.

Dar ne viskas padaryta, kad būtų tinkamai tvarkoma namų teritorijos aplinka, mažai iniciatyvos rodo gyvenamųjų namų komendantai.

Kaip gyvena žmonės savo butuose, kaip jie elgiasi gyvenamojoje vietoje, beveik visiškai nesidomi jų darbo draugai, visuomeninės organizacijos. Administracijai ar profkomitetui turėtų būti ne vistik, kaip jų kolektyvo darbuotojai prižiūri jų pačių savo kolektyvo nariui skirtą butą. Butų ūkio darbuotojai daug vargsta dėl abejingos nuominių pažūros į butą. Nemalonu, kai po keleto dienų po išdažymo užsukti į laiptines, pamatai vėl išplovė sienas, kaip pavyzdžiui, daugiaaukščiame name J. Biliūno g-vėje Nr. 10. Šio namo gyventojai ne kartą skambino į Namų valdžią, prašydami pagalbos, kaip apsaugoti sienas nuo vaikų teplojimų. Drįstame pareikšti, jog tėvų pareiga išmokyti vaikus gerbti visuomeninį turtą. Daugiau dėmesio turėtų kreipti VRS vaikų kambario darbuotojai į įvairias paauglių išdaigas. Ligi vėlaus vakaro niekieno nedraudžiami jie laksto su dviračiais, mopedais po gatves, laužo pasodintus medelius prie daugiaaukščių namų. Tik sutelktomis bendromis jėgomis galėsime išspręsti visas minėtas negeroves.

E. Šiaučiūnas

Anykščių namų valdybos valdytojas,

B. Bagdzevičienė

Anykščių miesto Liaudies deputatų tarybos nuolatinės sveikatos apsaugos ir socialinio apriūpinimo komisijos pirmininkė

Rūpinamasi darbo žmogumi

Prieš vienuolika metų buvo nurodyta, kad darbininkų administracija kartu su profsąjungos vietos komitetu rūpintųsi savo darbininkų ir tarnautojų pensija ir padarytų viską, kad darbininkui nereikėtų gaišti brangaus laiko, važinėjant po įstaigas, ieškant darbo stažo dokumentų, reikalingų darbo stažui įrodyti. Kiekviena įstaiga, įmonė ir organizacija, ūkyje vadovo įsakymu turėjo būti pavesta pensijos gavimo dokumentus tvarkyti darbuotojui, kuris Socialinio aprūpinimo skyriaus yra apmokomas, supažindinamas su dokumentų paruošimu bei konsultuojamas.

Darbuotojas, tvarkantis dokumentus pensijai gauti, turi pasirūpinti, kad būtų išreikalaujamos archyvinės darbo stažą įrodančios pažymos iš ankstesnių darbaviečių, kad pensijai gauti dokumentai būtų pristatyti laiku.

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vėnas“ kadru inspektore J. Stebukaitė, Miškų ūkio inžinierius K. Dimavičius, Centrinės ligoninės buhalterė O. Bagdonienė, Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato kadru inspektore N. Narkevičienė, veltinių vėlimo fabriko „Spartakas“ kadru inspektore G. Zvironaitė, Svies-to gamyklos darbuotoja L. Baltušnikienė ir daugelis kitų yra puikūs darbuotojai, gerai Socialinio aprūpinimo skyriaus pagalbininkai, laiku ir tinkamai apiforminę pristato dokumentus pensijai gauti. Tad nenuostabu, kad iš šių organizacijų darbininkai nevarsto Socialinio aprūpinimo skyriaus kabinetu durų, nes vietoje gauna išsamią konsultaciją jiems rūpinamais klausimais.

Jei po pensijos paskyrimo darbininkai tęsia darbą ir išdirba 2 metus, gaudami didesnę atlyginimą, minėtų įmonių, įstaigų darbuotojai pasirūpina pensijos perskaityvimu. Už tai ne vienas darbininkas jiems lieka dėkingas.

V. Valavičienė

Socialinio aprūpinimo skyriaus vyr. inspektore

Konkursui pasibaigus

Šiais, istoriniais mūsų šaliai metais, kai įvykęs TSKP XXVI suvažiavimas iškėlė uždavinį toliau tobulinti vaikų ir merginų idėjinį-politinį, darbinį ir dorovinį auklėjimą, gerinti komjaunimo organizacijų darbą, mobilizuojant komjaunuolius ir jaunimą TSKP XXVI suvažiavimo nutarimų įgyvendinimui, respublikoje buvo organizuotas komjaunimo politinio švietimo ratelių klausytojų bei propagandistų referatų konkursas.

Konkurso tematikoje svarbią vietą užėmė klausimai, atspindintys marksistinio-lenininio mokymo efektyvumo kėlimą, šalies ekonomikos vystymą, teisinį jaunimo auklėjimą. Konkurse dalyvavę komjaunuoliai paruošė daugiau kaip 2000 referatų, kurių geriausieji buvo pristatyti įvertinti respublikinei metodinei tarybai.

Anykščių rajoną atstovavo komjaunuoliai V. Mockus — Kavarsko vartotojų kooperatyvo pirmininko pavaduotojas (vadovė G. Lašaitė) ir R. Pupelytė — Anykščių centrinės ligoninės medicinos sesuo (vadovas A. Valavičius). Komjaunuolės R. Pupelytės, aktyvios politinio švietimo ratelio „Ideologinė kova ir jaunimas“ klausytojos referatas „LKP XVIII ir TSKP XXVI suvažiavimai apie sveikatos apsaugą, kaip vieną iš pagrindinių socialinių uždavinių“ konkurse pažintas vienu geriausių respublikoje. Referato autorė Lietuvos LKJS biuro nutarimu bus apdovanota LLKJS CK garbės raštu bei visuomeninės-politinės ir grožinės literatūros bibliotekėle.

Panašūs konkursai bus organizuojami kiekvienais metais. Todėl pirminės komjaunimo organizacijos šiais naujaisiais politinio švietimo mokslo metais turi skirti dar didesnę dėmesį TSKP XXVI suvažiavimo medžiagos tolesniam studijavimui bei propagavimui, marksistinės-lenininės teorijos teiginių susiejimui su komjaunimo praktine veikla.

R. Jančytė
LLKJS Anykščių RK instruktorė

Raudoni kaklaraiščiai Mickūnuose

Anykštėnė moksleivė Sonata Savickaitė, antrus metus stovyklaujanti pionierių stovykloje „Puntukas“, prigludusioje prie Sventosios vingio, kaip tikra čiabuvė savo jauniems draugams čiauškėjo, kaip buvo pernai ir džiaugėsi šiemetine stovykla, tapusia dar gražesne, švelnesne. Gi radviliškietei Romai Kielytei, jonavičiui Dariusi Gidžiūnui, alytiškei Gitanei Nevulytei įspūdžių dar daugiau. Pirmą kartą žvilgsniu pamatuotas Puntuko akmuo, buvota prie garsiosios A. Baranauko klėtelės ir įsimintini žygiai miško takeliais ir vaizdingomis Sventosios pakrantėmis. Argi pamirši įspūdingo susitikimo su pionierių stovykla „Draugystė“ akimirks ir naujus draugus.

Vieną dieną į susitikimą su pionieriais atvyko partizaninio judėjimo dalyvė Genovaitė Baumilienė. Tą naktį 1941-ųjų birželį ji buvo pionierių vadovė Palangoje. Ant jų pionierių stovyklos kritė pirmosios fašistinės bombos...

Tyloje ir rimty klausėsi jaunieji leniniečiai G. Baumilienės pasakojimo, ir visų troškimas buvo vienas — kad niekada pasauly nebūtų karo, kad visuomet toks tvras srventu Sventosios vanduo ir žydėtų ją juosiančios lankos.

Tikrosios mūsų stovyklos įkurtuvės buvo pernai, tačiau rūpesčių ir šiemet nestokojo. Norėčiau tarti nuoširdų ačiū Anykščių rajono kooperacijos pirmininkui J. Raupui, kitiems mūsų namų dėjusiems anykštėnams, apie 30–40 procentų stovyklautojų — anykštėnų. Šiuo metu

Autoriaus nuotraukoje: stovyklautojos.

gyvenimas stovykloje teka įprasta vaga: surengiami žygiai, sportinės varžybos, konkursai, žaidimai. — porino stovyklos viršininkas vilnietis Algimantas Stelingis.

Algimantas — tikras atletas, tad nesistebiu sužinojęs, kad ypatingas dėmesys skiriamas fizinei kultūrai. Sep-tyniasdešimt procentų stovyklautojų čia išlaikė II pakopos PDG komplekso normas, daugelis išmoko plaukti.

Turiningu pionierių poilsiu, fiziniu auklėjimu neprikaiš-

tingai rūpinasi prityrę pedagogai, vaikų numylėta vyr. pionierių vadovė Vida Diečiūnaitė, fizinio lavinimo vadovas Kastytis Semetas, muzikas Audrius Astaševičius.

Visų pionierių stovyklos gyvenimo akimirks nesumini. Kiekviena diena jauki, tarsi pasakų namelių gyventojams atnešę savus džiaugsmus ir atradimus. Kiekviena diena įdomi ir nepakartojama.

J. Junevičius

Žemdirbiai liko patenkinti

„Lenino keltu“ kolūkio žemdirbiai visuomet su dideliu susidomėjimu lankosi koncertuose, spektakliuose, kurie įvyksta ūkio kultūros namuose. Gausiai žemdirbiai susirinko ir praeitą sekmadienį, kuomet koncertavo

Rokiškio eksperimentinės žemės ūkio mašinų gamyklos vokalinis-instrumentinis ansamblis, vadovaujamas Juozo Kriščiūno. Solistai Jūratė Pajadaitė, Virginijus Vošteris, Vytautas Zalnierūnas, Eugenijus Gylis žemdirbiams atliko daug populiarių kompozitorių estradinių kūrinių, už kuriuos svečiams leniniečiai atsidėjo karštais plojimais.

B. Valaitis

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

2 psl. 1981. VIII 13

Šalia tavęs — jaunas specialistas

Sunkus amžiaus tarpsnis

Pasekus 1981 m. balandžio 16 d. Nr. 45 „Kolektyviniam darbe“ J. Danilavičiaus pradėtą pokalbį, kurį š. m. liepos 16 d. Nr. 83 pratęsė A. Griukas, norėjęs pareikšti keletą savo minčių. Kodėl jaunas specialistas ne visada žengia į taktą su kolektyvu, su patyrisiais, profesijos keliuose daugiau atradusiais darbuotojais?

Pritardama anksčiau rašiusių mintims, kaip šokiuroja jauną specialistą neapgalvoję globotojų veikla arba darbarišką pompatiką tuo klausimu, norėčiau pateikti priešingą atvejį. Kaip žlugdo asmenybę netinkama jaunulio pozicija, į kurią ji pastatoma įstaigos vadovais.

Į kolektyvą ateina jaunas muzikas. Jis neįsivaizduoja, kaip dirbti pamokose be pianino viena, antrą savaitę. Kreipiasi į vadovą. Atsakymas trumpas: „Dainuokit!“ Aišku: taip, kaimo dainavos pokario vaikystė Pats jausdamas, kad pirmosios pamokos — tai būsimu metu sėkmės laidas, prašymą keičia maldavimu. Gi tikslą pasiekia tik atkakliai iremtas, principingas žvilgsnis, kategoriškas žodis. Kolektyvo „pripažintam“ pedagogui netekti šitiek jaudintis, laukti — problemos spręstųsi operatyviau.

Atrodo, kad, jei specialistas jaunas, tai jo ir reikalai maži. O kolektyve, žiūrėk, dar stebimasi atkaklumu, skatinamas inertiškumas, apatija, lyginama su praeitimi: „Kaip mes apsieidavom!“ Jeigu vra prielaida išbėsti jaunulio entuziazmą, tai priklausys nuo jo charakterio, ką rinksis: ryžtą ar pasyvumą.

Kitas atvejis. Universitetas gauna ir sėkmingai išleista į gyvenimą jau vidurinė mokykla aukso medaliu baigusia absolventę. Pasiuntama dirbti į rajono aštuonmetę mokyklą ir iš pirmos dienos į atsakingas pareigas — direktoriaus pavaduotoja. Nedėkinga lemtis — po mėnesio laikinai tenka tapti direktore. Ir tik dėl patyrimo stokos, dėl nežinojimo savo, kaip launos specialistės, teisu (beje, apie jas negirdėjo aukštojoje mokykloje) nesu-

gebėjo savęs apginti (nors diplominį darbą apgynė penketu!). Vieneri darbo metai sudaužė viltis ir tikslus. Juk čia, aštuonmetėje, tikėtasi mažesnio krūvio, kad galėtų atsidėti moksliniam darbui: pratęsti diplominio darbo pagrindus tolimesnius ieškojimus. Tam skatino ir garsus ją mokes profesorius.

Praktinių, o ypač ūkinių reikalų našta pasirodė — ne tiems pečiams. Iš gabios specialistės neliko nei vadovo, nei pedagogo. Mokykla atgrasė. Ir tuo pačiu mokykla prarado gabų, dalyką giliai žinantį žmogų.

Tegul aprašytas faktas įvyko ne mūsų rajone, bet panašią situaciją, kai bet kurioje darbinėje jaunulio prisiversta dirbti ne tai, kas jam priklauso, kam pasituošęs, surasi neįsiskodamas.

Dažnai girdi vyresniųjų skeptišką apibendrintą įvertinimą: „Mat jaunimas“. Vyresnieji stebisi, kodėl jauni specialistai nepuola taip karštai į visuomeninę veiklą, kaip darbiniečių veteranai. Čia norisi palyginti laikmečius, kurie formavo skirtingus charakterius. Buvo aktyvios kovos metas. Ir ne vien politinės. Reikėjo visais nagais kabintis į žemę, į mokslą, kad užsitikrintum ateitį. Jauni specialistai išaugo kitoje dirvoje. Perkainotos vertybės. Apmatymų, ieškojimų metas. Ieškoma ne vien visuomeninio idealo, nepasitenkinama propagandine veikla, siekiama daugiau laiko skirti kultūriniais reikalams, šeimai, trokštama turėti laisvalaikį individualiems asmenybės poreikiams tenkinti. Juk senai propagandinės bei visuomeninės veiklos metodai gerokai pabodę, senimas išpročio, pareigos jausmo tebeneša, o jaunimas dažnai šalinasi. Jauniems reikia naujų aukštumų, ir jiems nepavydėkime skrydžio.

D. Rakštienė

Tėvai nustebe mato staugius savo vaikų pasikeitimus, dažnai į blogąją pusę. Mokytojai irgi pasimeta — nežino, kaip elgtis su neklaužada, dar vakar buvusi pavyzdingo elgesio mokinio. Ateina amžius, kai sūnus ar dukra įgauna mums nepageidautinų bruožų. Vaikų elgesys išmuša tėvus iš pusiausvyros. Žiūrėk, čia sūnelis švelnus, stebėtinai paklusnus, o po minutės kitos šiurkštus ir atžagarus. Mamai pasako pačią sunkiausią tiesą, ir čia pat tėvui sumeluojama smulkmena. Su senele mandagus, nuolankus, o su mama kaprizingas ir grubus. Tas pats berniukas gali būti naivus ir suktas, nuolankus ir agresyvus, disciplinuotas ir padykęs. Su vienais šeimos nariais meilika, kitus skaudina iki ašarų. Kodėl?

Medikai nustatė, kad mergaitės 11–13, berniukai 13–15 amžiaus metais pergyvena pirmąjį staigaus vystymosi ir kai kurių ypatingų reiškinų manifestacijos periodą. Įvyksta ženklius organizmo ir centrinės nervų sistemos biologiniai pakitimai. Suaktyvėja vegetatyvinė nervų sistemos veikla, persiformuoja kai kurios vidaus sekrecijos. Per dvejus metus berniukai užaugę vyrais, galinčiais tapti tėvu, o mergaitės — moterimis, galinčiomis tapti motina. Iš pradžių vaikas auga tik į aukštį, tik vėliau — į plotį. Pažeidžiamos kūno ir kai kurių organų proporcijos. Sirdis auga greičiau, negu kraujotakai. Todėl atsiranda širdies-kraujagyslių sutrikimai. Pagreitinti plaukų širdis, pakyla kraujospūdis, svaigsta galva, greičiau išvargstama. Susilpnėja galvos smegenų tonusas. Ima vyrauti jaudinimo procesai.

Psichologai teigia, kad šiame amžiuje pastebimi ypatingi asmenybės vystymosi reiškiniai, visiškai nebūdingi ankstesniajam amžiui. Paauglys daug ką moka, daug kuo žavisi, daug kuo

gali nusteibinti tėvus ir mokytojus. Jis gali būti sporto meistras, konkursų laureatas, veikiančių sudėtingų modelių kūrėjas.

Tik kiek dažniau aplinkinius stebina neigiami paauglio bruožai. Stai tėvas-gydytojas, saugantis žmonių sveikatą, budįs prie ligonių išlomis naktimis, o sūnus... sužaloja pirmą sutiktą bendraamžį tik todėl, kad jam jis nepatiko. Kito paauglio tėvas milicininkas, saugantis žmonių rimtį, šventai nešančias gerį, o sūnus — beatodairiskai tą rimtį drumsčia. Tėvas visų gerbiamas mokytojas, o sūnus — dalyvauja mokyklos langų daužymo kompanijoje.

Brendimo amžiuje suaktyvėja aplinkinio pasaulio suvokimas, prasideda anksčiau įgytų žinių, moralinių normų perkainojimas. Šiame amžiuje vyksta kritiškas mokyklinių reikalavimų logiškumo patikrinimas ir įvertinimas. Peržiūrima padėtis klaseje, šeimoje, kiemo draugų būryje, iš naujo peržiūrimi draugystės ryšiai. Seni santykiai nutraukiami — jie jau neįtampa.

Naujų potraukių ir geismų antplūdis ne vieną paauglį išmuša iš vėžių. Paauglys ne tik nesugeba valdyti savęs, bet jis visiškai nepajįsta savęs: „Kas dedasi su manimi, aš nesuprantu“, „Kodėl aš toks pasidariau?“, „Nenorėčiau būti grubus — taip išėjo“...

Aplinkiniai, peikdami nepriimtinius paauglių bruožus, lyg nenori pastebėti, kad šiame amžiaus tarpsnyje reiškiniai ir pačios lauraisios asmenybės savybės. Tik jas paauglys mėgsta tušuo, paslėpti. Net tie, kuriuos

mes linke vadinti padaužomis, neduodančiais ramybės nei dieną, nei naktį, rūpestingai slaugo sergantį broliuką ar mamytę, sugeba pasidalinti duonos kąsniu, skanėstais, nuoširdžiai, be jokių piniginių išskaičiavimų plūša kolūkieji laukuose. Ne vienas toks padauža domisi mokslo naujovėmis, mokslininkų heroiška veikla, norėtų sekti didžiųjų žmonių pėdomis.

„Gal aš būsiu chirurgas ir įdėsiu senelei stiprią širdį“, — skaitau mokinio dienoraštyje, kuris už draugo sumušimą mokosi specmokykloje.

Tik paauglystės būdinga ieškoti savęs: kuo aš būsiu? Kokia mano gyvenimo prasmė? Kur glūdi laimė? Kam aš labiau tikėčiau? Kokie mano sugebėjimai?

Apie savo ateitį mąsto net tie, kuriuos mokytojai laiko bevilniškais ir negaili replikų: „Tavo galvelė kaip akmenėlis“, „Tu tik šaligatvisi tiksi sluoti“. Žinoma jie nesvajuoja tapti mokslininkais, bet traktorių, kombainų sapnuoja dažną naktį. Ir tai puiku.

Besklaidydami nusipelnusių veikėjų paauglystės puslapius, rasime, kad dauguma jų gana skausmingai žengė į vyrus. Vienus žalojo tėvų despotizmas, kitus mokykloje pančiojo geležiniai pančiai, rakino dieviškosios drausmės grandinės.

Taip išvargino mane pagrandukas, — skundėsi dabartinio akademiko mama, — tiek ašarų per jį išliejau. Neišvargau taip augindama keturis, kaip jį vieną.

Būsimasis akademikas buvo nenuoroma, žingeidus ir nepaklusnus. Truputį sirgu-

liavo, kankino jį ne tik sunkūs sapnai, bet ir perskaitytų knygų veikėjų sunkūs likimai, matytų kino filmų aštrūs siužetai. Tik sportas lyg burtininko lazdele visas negandas nūvijo šalin. Tuo mokslininku, o kaimynai net stebisi, kaip toks padauža užaugo ne tik puikiu mokslo vyru, bet ir geraširdžiu vadovu, geru draugu.

Sunkiai brendimą pergyvena tie, kuriems jis lyg pasakaba arba suvėluoja.

Zosytė skausmingai pergyveno ūgio pakitimus trečioje klasėje. Devynerių metų pradėjo brestį: stryktelėję ūgiu net 30 centimetrų, atsirado visi antriniai moteriškumo požymiai. Mergaitė iš paklusnios išaugo akiplėša: kiekvieną berniukų šnytėlį ją palydinti niuksu. Bėgdavo iš kūno kultūros pamokų, kad nereikėtų kaiti „Eglei“ stovėti tarp pipiriukų berniukų.

Ne taip retai būna ir atvirkščiai. Berniukai nuo savo bendraamžių ima atsilikti ūgiu 20–30 centimetrų. Mokytojai ir tėvai nepagaili jiems karčių pajukos laisvų: „Rodos, giminėje nebuvo tokio neužaugo“, „Daugiau valgytum — geriau augtum“. Dabar ateis atsakinėti mūsų darželinukas: „Yra receptas — reikia kojomis pasikabinti ir kaboti kasdien po valandą...“

Nėra skaudesnių replikų už čia pasakytas, net antausis ne toks skaudus.

Dažnai tos pačios klasės vienmečiai skiriasi ne tik ūgiu, bet ir psichologine branda. O tai sudaro nemažus sunkumus mokytojams

rukeltai 4 pusl.

MANO SVAJONĖ

Spaudoje labai dažnai kalbinami tėvai už tai, kad įprastina savo vaikus prie alkoholinių gėrimų. Aš pažįstu daug šeimų, kurios pačios vengia įvairių išgėrimų, savo namuose blaiviai gyvena ir tas pačias blaivias tradicijas nori perduoti savo vaikams. Bet vaikai tėvų pažiūras atmetė ir prisitaikė prie draugų. Kodėl taip atsitinka?

Dažnai jaunimas gerti pradeda ne tėvų namuose, bet draugų būryje, kai švenčiami gimtadieniai ir įvairios kitos pramogos prasimanomos. Vieni tėvai ruošia mokiniams išgėrimus, o kiti to nenori, bet jaunimas dažnai eina linksmesniu keliu ir prisitaiko prie daugumos. Jaunystės metais nėra lengva surasti tikslus atsakymus į gyvenimo lygties rašomus nežinomuosius. Mano manymu, tais auklėjimo klausimais labai didelį darbą galėtų atlikti mokytojai, kurie savo asmeniniu pavyzdžiu ir autoritetu turėtų parodyti jaunimui teisingo gyvenimo kryptį. Mokykla mūsų gyvenimo sąlygomis turi skatinti liausią klausytojų auditoriją ir joje turėtų sklisti tik gėrio ir grožio idėjos. Mokytojai galėtų plačiai skleisti ir blaivybės mintis, padėti išlaikyti autoritetą tėvams, kad nesijautų mažuma tie tėvai, kurie nusistatę net ir prieš saikingus išgėrimus. Tėvų susirinkimų metu būtų naudinga sudrausminti ir auklėti tuos tėvus, kurie ren-

gia pobūvius mokiniams su alkoholiniais gėrimais. Mokykla turėtų likti lyg šventove, kur neturėtų būti vietos jokiems išgėrimams. Deja, ar taip yra?

Perskačiau sūnui rašytą jo mokslo draugo jau studento laišką, kuriame aprašė susitikimą bendrabutyje, sugrįžus po atostogų. Jis rašo, kad buvo tiek išgėrta, kad keli draugai virto net „lavonais“ ir buvo išgabenti iš baltus. Visa tai pasakojama su tam tikru pasididžiavimu. Iš kur ir kada studentams atsirado papročiai įvairiomis progomis išgerti? Reikia manyti, kad jie gimė daug anksčiau, nes prieš tokius renginius niekas rimtai nekovojo. Gal aš klystu, bet galvoju, kad dar vidurinėje mokykloje reikėtų išmokyti jaunimą kultūringai išsėtis, parodyti jam, kad galima būti linksmiems ir laimingiems ir be alkoholinių gėrimų. Jeigu jaunimas suras naują gyvenimo kryptį, jis atneš naują dvasią ir į visą gyvenimą. Kai taip paruoštas jaunimas pradės savarankiškai dirbti, jis mokės nepalūžti, kai susidurs su gyvenimo blogybėmis, drąsiai pasakys „ne“ ten, kur to reikės. Auklėti yra daug lengviau, negu perauklėti. Ypač tokios krypties auklėjimas reikalingas tiems moksleiviams, kurie tinkamo auklėjimo neturi savo šeimoje.

Pačia didžiausia šių dienų blogybe aš laikau paplitusį

girtuokliavimą, kuris ardo žmonių sveikatą, neša nesantįką į šeimas, padaro žmones nepilnavertiais, daro blogą poveikį vaikams ir jaunimui. O kiek beprasmiškų mirčių? Ne šimtai, o tūkstantai visokių blogybių gimsta tik dėl girtavimo, todėl reikėtų imtis pačių skubiausių ir veiksmingiausių priemonių, kad nebūtų išgėrinėjama darbinė, mokykloje, studentų bendrabutyje, ekskursijose, žinoma, ir namuose. Reikia auklėti jaunimą ta kryptimi, kad į išgėrimus žiūrėtų kaip į gyvenimo blogybę, o ne kaip į nuolatine pramogą laikui tuščiai praleisti.

Mano didžiausias troškimas ir svajonė matyti laimingus ir teisingu gyvenimu keliu einančius savo vaikus ir visą jaunimą. Norėčiau, kad jaunaia karta galėtų būti vien tik didžiuliais, kad matytume ją visą jaunatvišką energiją atiduodant darbui ir kilniems tikslams, o ne sėdint restoranuose. Ko mes nenasičkėme, tą savo rankomis tegul paima jaunoji karta, ko mes nepadarėme, tą tegul padarys mūsų vaikai. O darbo dirva gyvenime — tai labai plati ir laukia tik darbščių rankų ir jautrių širdžių.

A. Karklieni

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1981, VIII, 13

Liaudies išmintis

Daug vargo su vaikais, dar daugiau — be vaikų.

Brangus tėvams vaikas, bet ir čia turi būti saikas.

Gerį vaiką tėvams paguoda, blogi — širdį užduoda.

Giriamas vaikas visuomet kas.

Koks šeimoj, tos ir viešumoj.

Lepinamam vaikui ragai dygsta.

Mokyk Jonelij, o ne Joną.

Namų berniai ir kregždė iš ilzdo išvaro.

Tarp dviejų auklių vaikas be galvos.

Vaikui valią duok, peis būs nevalioi.

Skaisti vasaros saulute

V. Bagdono nuotr.

Sunkus amžiaus tarpnis

atkelto iš 3 pusl.

kurie mėgsta iš visų viena-
dai reikalauti „persukti per
ožį“.

Yra pirmokų, kaip sakoma,
galinčių ketvirtoką „nupirkti“
o ką bekalbėti apie šeš-
tokus, septintokus, kai visas
kortas sujaukia brendimo ne-
tolygumai. Kai kurie paaug-
liai profiniu atžvilgiu bręsta
greitai. Kiti greičiau bręsta
fiziniu atžvilgiu, o profiniu
vėluoja.

Dažnai paaugliai stengiasi
ugdyti tokias savybes, ku-
rios visuomenėje laikomos
neigiamomis. Algis tapo už-
siėpusiu vien todėl, kad tai
laikė vyriškumo požymiu.
Kuklumą, užuojautą, draus-
mingumą, mandagumą ne
taip retai paaugliai skaito
vaikiškumo bruožais, silpnu-
mo pasireiškimu. Algio už-
rašų knygtelėje yra citata:
„Mušk kitus — tavęs bijos“.
Matyt, šis devizas turi ber-
niuko elgesiui nemažos įta-
kos.

— Paaugliai su tėvais,
mokytojais dažnai būna gru-
būs, atžarūs, — prisimenu
savo pedagogikos mokytojo
žodžius, — bet mes neatsa-
kykime jiems grubumui, neuž-
gulkime ju liaunų pečių sa-
vo fizine ir valios jėga. Mo-
kykime juos gerumo, būtinai
mokykime būti gerais.

Paauglys namuose — tai
ne pirmokas, jam nenaliesi,
neįsakyti, jis nori būti sa-
varankiškas, nuo nieko ne-
priklausomas.

Tačiau palanki atmosfera
šeimoje, mokykloje, nuošir-
dus tvirtumas, reiklumas ir
pagarba padeda įveikti pa-
auglių auklėjimo sunkumus.

Niekas nelieka taip dėkin-
gas už ištęstą ranką, kaip
paauglys.

— Aš visą gyvenimą ieš-
kau savo mokytojo, — pasa-

kojo mokslininkas, — kuris
vienas suprato mano gėlą
paauglystę, kuris atjautė
mano skausmą, mokėjo at-
leisti vaikystės paklydimus.
Jis ištraukė mane iš gatvės
vaikų purvo ir atvedė į fizi-
kų būrelį. Per jį pamilau
elektrotechniką visam gyve-
nimui. Siam žmogui pasta-
tyčiau tokį pat paminklą,
kaip ir savo motinai — jis
mane išvedė į žmones.

Augantis, bręstantis žmo-
gus visada konfliktiškas. Jo
širdyje visada grumiasi gė-
ris su blogiu, jį visada jau-
dina ne tik šeimos reikalai,
bet ir tai, ką jis perskaito
knygose, pamato kino fil-
muose. Dažnai jauną širdį
visiškai svetimi reikalai gi-
liai sužeidžia.

Tie, kurie susitinka su ne-
pilnamečių nusikalstamumu,
teigia: nebūtų tiek purvo
nusikaltusiųjų jaunuolių kas-
dienybėje, jeigu suaugusieji
būtų buvę jų draugais, o ne
tramdytojais, aršiais priešais,
skaudžiais žodžiais bei kumš-
čių berodančiais savo prana-
šumą.

Mano ilgametė patirtis pri-
mena, kad dažnai paaugliui
trūksta mokytojų ir tėvų dė-
mesio, šilumos. Labiausiai
trūkdo klaidingas įsitikini-
mas, kad per mažai baudžia-
me dykūnus, reikėtų juos
auklėti lazda. O visiškai ne-
norime suprasti, kad augan-
tis žmogus turi savo skaus-
mą — kaip surasti vietą gy-
venime? Kuo būti? Kaip iš-
reikšti save? Kaip sulaukti
pripažinimo draugų būryje?

J. Danilavičius,
mokytojas

Konstantinavos 14-oji vidurinė kaimo profesinė tech-
nikos mokykla pratesia moksleivių priėmimą 1981—1982
mokslo metams. Vaikiniai ir merginos, baigę aštuonias
klases, gali įsigyti šias specialybes:

- platus profilio traktorininko-mašinisto su „C“
kategorijos vairuotojo kvalifikacija,
- platus profilio traktorininko-mašinisto hidrome-
lioracijos darbams su „C“ kategorijos vairuotojo kvali-
fikacija,
- grūdų valymo, aktyviosios ventiliacijos ir džiovi-
nimo operatoriaus-elektromonterio,
- pieninės galvijininkystės operatoriaus,
- gyvulininkystės fermų mechanizatoriaus-elektro-
monterio su „C“ kategorijos vairuotojo kvalifikacija.

Mokslas mokykloje trunka 3 metus. Baigę mūsų mo-
kyklą moksleiviai įsigyja vidurinį išsilavinimą. Baigu-
siems mokyklą suteikiama teisė mokytis technikumė arba
aukštojoje mokykloje. Mokykla suteikia moksleiviui pilną
išlaikymą: nemokamą maistą, aprangą, bendrabutį, mo-
kama stipendiją.

Stojantieji į mokyklą pristato šiuos dokumentus:
pareiškimą,
gyvenimo aprašymą,
išeito mokslo pažymėjimą,
gimimo liudijimo nuorašą,
gyvenamosios vietos ir šeimos sudėties pažymėjimą,
sveikatos pažymėjimą,
keturias nuotraukas (3x4),
charakteristiką iš mokyklos,
siuntimą iš ūkio arba kolūkio.

Pareiškimai dar priimami.
Smulkesnė informacija teikiama vietoje arba telefo-
nais 4-36-53, 4-36-51, 4-36-15.

Mokyklos adresas: Rokiškio rajonas, Konstantinavos
14-oji VKPTM.

Mokyklos direktorius

ŽINIOS

APIE PIENO IR MĖSOS GAMYBĄ ANYKŠČIŲ RAJONO ŪKIUOSE 1981 M. RUGPJŪCIO MĖN. 1 D.

(pagal ekonomines grupes)

Ūkio pavadinimas	Bendroji pieno g-ba %, lyginant su 1980 metų tuo pačiu laikotarpiu	Primešta pieno 100 ha ž. ū. n. cnt	Primešta pieno vidut. iš 1 karvės kg	%, lyginant su praėjusių metų atitinkamu laiko- tarpio	Bendroji mėsos g-ba %, palygi- nus su 1980 m. tuo pačiu laikotarpiu	Pagaminta mėsos 100 ha ž. ū. n. cnt	Pardavimo valsty- bei trijų ketvirčių plano įvykdy- mas proc.		Parduota valstybei produkcijos proc. lyginant su 1980 metų tuo pačiu laikotarpiu	
							pieno	mėsos	pieno	mėsos
I GRUPĖ										
„Anykščių šilėlis“	103	358	2199	103	98	75,2	79	90	105	96
„Gintaras“	94	308	1713	94	94	90,6	71	73	89	94
K. Staro	92	268	1562	95	91	38,5	67	58	93	94
„Lenino keliu“	99	397	2225	100	74	75,0	77	61	99,5	78
Surdegis	95	225	1424	95	193	45,9	68	95	90	2,2 k
„Svyturys“	94	440	2245	94	77	81,5	75	73	92	82
Sodininkystės t. ūkis	100	375	2414	98	90	71,4	79	65	102	90
Raguvelės t. ūkis	102	236	1526	107	93	68,2	75	88	110	127
Staškūniškio t. ūkis	96	154	1445	98	183	37,6	75	88	90	183
II GRUPĖ										
Andrioniškis	100	218	1513	95	107	39,8	70	69	95	110
„Ateitis“	93	222	1470	95	68	32,5	70	77	89	80
„Atžalynas“	96	266	1449	95	131	49,0	66	82	92	117
„Aukštakalniš“	98	256	1438	96	112	48,4	67	82	91	117
„Aušra“	103	278	1676	101	101	50,3	80	71	98	105
Cerniachovskio	96	271	1452	95	99	59,8	67	69	92	98
Kurkliai	101	289	1929	100	145	52,6	74	84	98	158
Levaniškis	91	280	2024	91	168	51,0	70	73	87	165
„Pirmyn į komunizmą“	98	344	1906	99	102	60,5	75	72	104	111
„Už taiką“	113	271	1635	113	152	50,0	73	86	118	156
„Vienybė“	99	237	1564	97	91	38,9	72	64	99,5	94
Jakšiškio t. ūkis	81	184	1444	82	90	46,5	66	68	76	91
III GRUPĖ										
„Gimtoji žemė“	108	290	1808	105	107	62,7	80	87	112	110
M. Melnikaitis	105	174	1499	104	64	36,2	73	60	110	63
„Nevežis“	99	247	1620	86	105	44,6	68	71	95	110
„Puntukas“	101	229	1459	98	81	55,1	71	61	100,9	84
Skiemonys	94	220	1390	99	113	43,7	68	79	92	121
Svėdasai	91	331	1886	93	83	82,7	72	71	90	88
Naujasodžio t. ūkis	84	113	1288	94	47	14,3	60	43	78	66
Kolūkiuose:	98	274	1676	97	100	55,3	72	74	96	103
Taryb. ūkiuose:	94	227	1696	97	89	48,9	73	68	92	95
Elmininkų eksp. ūkis	99	384	1933	99	80	78,7	77	65	94	79
RAJONE:	97	265	1679	97	98	54,1	72	73	95	101

Valstybinės statistikos Anykščių rajono informacinė
skaičiavimo stotis

Redaktorius ST. VINCIONAS

Nuoširdžiai užjaučiame
mokytoją DALIĄ ZEMAI-
TIENĘ dėl mylimos se-
sers LAIMUTES mirties
ir liūdime kartu.
Troškūnų vidurinės
mokyklos mokytojai

Mylimai dukrelei ir se-
sutei LAIMUTEI mirus,
nuoširdžiai užuojautą GU-
TAUSKŲ šeimai reiškia
Žiukienė, Kaplerienė,
Bružai, Vingiliai,
Baltušnikienė.

Nuoširdžiai užjaučiame
mokytoją MILDĄ DA-
VAINYTE dėl tragiškos
mylimos sesutės GENO-
VAITES mirties.
Debiškių vidurinės
mokyklos mokytojai

Mirus mokytojai LAI-
MAI GUTAUŠKAITEI,
nuoširdžiai užjaučiame ve-
lonės tėvus ir artimuosius.
Troškūnų KPTM-2
darbuotojai

„Aušros“ kolūkio valdy-
ba reiškia nuoširdžią
užuojautą ONAI JANO-
NIENEI, jos motinai mi-
us.

„Svyturio“ kolūkio vai-
ruotojai reiškia nuoširdžią
užuojautą PRANUI VAI-
KUCIUI dėl jo motinos
mirties.

ONUTEI POGLIENEI
Dėl mylimos sesers
mirties reiškia nuošir-
džią užuojautą.
Anykščių MK admi-
nistracija ir profsa-
jungos komitetas

VLADUI GENIUI
Nuoširdžiai Jus užjau-
čiame dėl brangaus bro-
lio mirties.
E. ir P., Eug. ir B.
Geniai ir Karalkevi-
čiai

VYTAUTUI
PAULIUKONIUI
Mirus mylimam tėve-
liui, nuoširdžiai užjaučiame.
„Vienybės“ kolūkio
mechanizatoriai

PRANUI VAIKUCIUI
Nuoširdžiai Jus užjau-
čiame dėl brangios moti-
nos mirties ir kartu liū-
dime.
Kaimynai

VYTAUTUI
PAULIUKONIUI
Tegu nuoširdūs užuo-
jautus žodžiai paguodžia
Jus dėl brangaus tėvelio
mirties.
Kaimynai

Nuoširdžius užuojautos
žodžius skiria PR-
NUI VAIKUCIUI dėl jo
brangios motinos mirties.
„Svyturio“ kolūkio
valdyba

ONUTEI JANONIENEI
Nuoširdžiai Jus užjau-
čiame dėl brangiausio
žmogaus — motinos mir-
ties.
„Aušros“ kolūkio kon-
toros darbuotojai

Staškūniškio tarybinio
ūkio kombainininkai nuo-
širdžiai užjaučia JUOŽ-
Ą ir ANANĄ PAULIUKO-
NIUS dėl jų tėvelio mir-
ties.

Gilaus liūdesio valan-
dą, mirus mylimam tėve-
liui, nuoširdžiai užjaučiame
ALBINĄ CEPUK-
EINIENĘ.
Kavarsko vartotojų
kooperatyvo admi-
nistracija

Anykščių ATJ adminis-
tracija ir profsąjunginė
organizacija reiškia nuo-
širdžią užuojautą PET-
RUI KASTALIANOVUI
dėl jo sesers mirties.

Liūdime dėl STASES
KASTALIANOVAITES
ankstyvos mirties ir reiškia-
me nuoširdžią užuojau-
tą velionės motinai, bro-
liui ir artimiesiems.
Anykščių valstybinės
sėklos inspekcijos
darbuotojai

Gilaus liūdesio valan-
dą, mirus mylimai dukrai,
nuoširdžiai užuojautą
IRENAI GUTAUŠKIE-
NEI reiškia
Troškūnų miesto mo-
terų tarybos narės.

VYTAUTUI
PAULIUKONIUI
Liūdesio valandą, mi-
rus mylimam tėveliui,
reiškia nuoširdžią užuo-
jautą.
„Vienybės“ kolūkio
profsąjungos komite-
tas

ALBINAI
CEPUKĖNIENEI
Liūdesio valandą, mi-
rus brangiam tėveliui,
reiškia nuoširdžią
užuojautą.
Kavarsko miesto pre-
kystalio darbuotojai

GUTAUŠKŲ SEIMAI
Nuoširdžiai Jus užjau-
čiame ir giliai liūdime dėl
brangios dukrelės ir sesu-
tės LAIMUTES mirties.
D. ir J. Bilinskai, J.
ir J. Gasparonai, K.
ir M. Sakalauskai, J.
ir K. Stropai, L. ir P.
Ramanauskai

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo
5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių
5-14-83

«Коллективные дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникшчяйского район-
ного комитета КП Литвы в Аникшчяйского районного Совета народных
депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdi-
nama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išleina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tlr. 11.267 Užsak. Nr. 1334